

**ESPERIT, CAP ON GUIES LES NOSTRES ESGLÉSIES?
Comunicació Pastoral dels Bisbes catalans als 25 anys del CPT**

3. La Paraula de Déu i els sagraments, centre de la vida de l'Església

3.3. L'Eucaristia, centre de la vida cristiana

És ben essencial que els cristians d'avui, recobrem la consciència de la importància decisiva de la celebració dominical i obtinguem de la participació en l'Eucaristia l'impuls necessari per a un nou compromís en l'anunci de Crist a la nostra terra.

És desitjable que en el dia del Senyor s'organitzin «entorn de la celebració eucarística dominical manifestacions pròpies de la comunitat cristiana: trobades d'amistat, iniciatives per formar la fe d'infants, joves i adults, pelegrinatges, obres de caritat i diversos moments de oració» (*Sacramentum caritatis* 73).

L'Eucaristia dominical i diària, amb tota la riquesa dels textos bíblics que s'hi proclamen, és el camí més elevat per a una veritable configuració espiritual dels fidels a Jesucrist. Benet XVI escrivia: «Com més viva és la fe eucarística en el Poble de Déu, tant més profunda és la seva participació en la vida eclesial a través de l'adhesió conscient a la missió que Crist ha confiat als seus deixebles» (*Sacramentum caritatis* 6).

El Papa Francesc subratlla en l'Exhortació apostòlica *Evangelii gaudium* com n'és, de necessari, que els ministres ordenats comentin i actualitzin adequadament la Paraula proclamada en el marc de la celebració litúrgica dominical, oferint a l'assemblea reunida, homilies plenes de contingut, clares, proporcionades i encarnades en la realitat dels qui les escolten. Una cosa semblant es pot dir de les homilies dutes a terme en celebracions sacramentals i exequials, presidides per ministres ordenats. ■

(continuarà)

Diumenge, 5 de setembre de 2021. Núm. 615

DIUMENGE XXIII (B)

“FA QUE ELS SORDS I SENTIN I QUE ELS MUTS PARLIN”

Durant molts segles els oracles dels profetes mantingueren viva l'esperança del poble d'Israel. Les profecies messiàniques anunciaven un món nou que començaria amb l'arribada de l'Ungit de Déu, el Messies (Crist, en llengua grega).

La primera lectura d'avui inclou una de les profecies messiàniques més cèlebres, recollida en el llibre d'Isaïes: “es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran...” El salm responsorial que hem cantat també reprèn el mateix llenguatge: “El Senyor dóna la vista als cecs...”. Tot això ens prepara per al relat evangèlic de Marc que ens descriu un nou miracle de Jesús: la guarició del sord mut. Un miracle fet en bé d'un home que a partir d'aquell moment “parlava perfectament”

Però un miracle no és només una obra bona feta en bé d'un necessitat. Un miracle és sobretot un “signe”. Signe del poder de Déu. A partir d'aquell moment ja no només serà el mut el qui parlarà, sinó que tots els testimonis directes del fet prodigiós no se'n sabien avenir i “com més els ho prohibia, més ho explicaven a tothom”.

Aquesta és la finalitat dels signes messiànics: Fer descobrir que el Regne de Déu ja és aquí, enmig nostre. Aquell gest de Jesús, que no és un gest màgic, sinó una obra salvadora, el reproduïx també l'Església per mitjà del ministre del Baptisme: Tocant amb el dit les orelles i la boca del qui és batejat pronuncia la mateixa paraula salvífica: “Effatà” que vol dir “Obre't”. I hi afegeix: “Jesús va fer que els sords hi poguessin sentir i els muts poguessin parlar. Que ell

et concedeixi de poder escoltar aviat la seva paraula i professar la fe, a lloança i glòria de Déu Pare”.

Efectivament el signe de la guarició del sord-mut ens porta a considerar la necessitat que tenim tots d’obrir les nostres orelles per escoltar la Paraula de Vida que ve dels llavis de Jesús. Tan sovint l’hi fem el sord... I no cal dir que un cop escoltada la Paraula l’hem de posar en pràctica.

Però, més encara, nosaltres mateixos ens hem de fer portaveus d’aquesta Paraula, com aquells bons israelites de l’evangeli que “com més els ho prohibia, més ho explicaven a tothom”.

Si fóssim més valents. Si fóssim més agosarats... No ens quedem per a nosaltres sols la contemplació de les meravelles de Déu. Al contrari, admirats d’aquestes meravelles i d’aquest do generós de Déu que es vessa abundantment sobre el món, també nosaltres proclamem: “Tot ho ha fet bé: fa que els sords i sentin i que els muts parlin”. I per això en donem gràcies a Déu.■

A LA NATIVITAT DE LA MARE DE DÉU (8 de setembre)

Ave, Verge immaculada,
que ens porteu sentors de cel;
a la terra avui sou nada,
oh, esperança d’Israel.

Vós nasquéreu tota pura,
bell infant, joiell de Déu;
de l’original malura
no hi ha en vós l’ombra més lleu.

Sou, Maria, llum d’albada
que anuncia el Redemptor;
ja de temps predestinada
per ser Mare del Senyor.

Sigui al Déu de benaurança,
Pare, Fill i Amor diví,
tot honor, tota lloança,
ara i sempre sense fi. Amén.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18’30. Festius: 12’00 i 18’30. Feiners: 18’30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9’30. Feiners: 8’30 (Celebració de la Paraula)

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 4: 18,30: Intenció particular
Diumenge, 5: 12,00: Pel poble
18,30: A la Mare de Déu del Remei
Dilluns, 6: 18,30: Llorenç Roqueta Davesa
Dimarts, 7: 18,30: Família Figueras Xifra
Dimecres, 8: 18,30: A la Mare de Déu
Dijous, 9: 18,30: Francesc Bartumeu Sanllehí
Divendres, 10: 18,30: Josefina Cané Pallí
Dissabte, 11: 18,30: Intenció particular
Diumenge, 12: 12,00: Pel poble
18,30: A la Mare de Déu del Remei

CONFESSIONS

Cada dia: 18’00 - 18’25. Diumenges: 11’45 - 11’55 i 18’00 - 18’25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12’00 - 13’00 i de 17’00 - 18’00 i a hores convingudes.

HAN CELEBRAT EL SEU MATRIMONI

Federico Geronimi i Cristina de Manuel-Rimbau Milla

HA MORT EN LA PAU DEL SENYOR

Carmen Barba Fernández

ORACIÓ A LA MARE DE DÉU EN LA SEVA NATIVITAT

Concediu, Senyor, als vostres servents el do de la gràcia divina; i ja que la maternitat de la Verge Maria fou per a nosaltres l’inici de la salvació, que la festa de la seva Nativitat ens porti un augment de pau. Per Crist Senyor. Nostre. Amén.

DEL MISSAL ROMÀ, oració del 8 de setembre